

По този начин, през 1295, младият човек, чиито умозрителни наклонности не заглушавали яката и свежата му практическа дейтелност, се готвел да служи с пламенна верност на своя роден град.

Когато преценяваме политическия живот на Данте от ония години, би трябвало да се предпазваме от две противоположни крайности: на тия които са превишавали значението на неговата дейност и на тия, които са го смятали само за обикновен редник. Сега едва ли някой вече смята за исторически вярна фразата за прочутата дилема която Бокачио влага в устата на поета по повод някакво посолство:

"Ако аз отида, кой ще остане? А ако аз остана, кой ще отиде?"

Обаче ние не можем *a priori* да отхвърлим предположението, че Данте се е отличавал от общата тълпа и, че дори когато се е приспособявал към дребнавостите и нагажданията, които политиката често изисква от нас, все пак е намирал начин да наложи справедливата си воля и острата си находчивост при разрешаване въпросите на градската управа.

В същност по-трудно е да се отделят личните му идеи и личната му дейтелност от идеите и поведението на партията му, защото кратките известия, които документите ни дават за някои мнения и предложения изразени от Данте в обществените събрания, почти никога ~~да~~ не се отнасят до въпроси от жизнено значение. От 1295 до 1301 той бил член на няколко общински съвета; в тях фигурата на Данте не се отличава много от "мъдрите" си другари; обаче към 1300 година, ~~когато вече починали да се~~ когато вече починали да се (ясно) очертават двете противнически партии, образът му почва леко да изпъква сред останалите.

Опозицията на велможите, или Големите, срещу народното управление не била престанала нито за миг и се изразявала в раздорите сред най-знатните и влиятелни семейства. Към народа се бил приближил рода Черки, хора дошли от околните села, които извънредно забогатяли и чиято скорошно ~~близкородни~~ ~~издигане~~ издигане до благородническият сан се компенсирало от другата им, ~~туй~~ туй приятна за флорентинското ухо, титла на големи банкери и търговци; економическите ~~ни~~ интереси и любовта към спокойния живот държала ~~това~~ това семейство в добри отношения с властващата буржоазия, ала главата на семейството, месер Виери де Черки бил наивен, неспособен да умело да хитрува в политиката човек. Главният му противник го наричал "магарето от Porta San Piero"; ^{знатен мъж} а този противник бил месер Корсо Донати, ~~близкородни~~ който приличал на римския Катилина, ала още по-жесток от него, с благородническа кръв, красива ~~външност~~ външност, приятен събеседник и оратор, ~~нагизден с хубави дрехи~~ нагизден с хубави дрехи, с тънко проникновение и душа винаги готова да стори нещо зло." Родът Донати бил от много стар и знатен произход, всичките му членове били надмнени и размирни люде, които мъчно се примирявали с демократич-